

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**Yen Interest Rate Derivatives (YIRD)****(AT.39861)**

(2017/C 305/07)

1. Wprowadzenie

Niniejszą sprawę rozpatrywano w drodze tak zwanej hybrydowej procedury ugodowej. W odniesieniu do sześciu stron postępowania Komisja zdecydowała się zamknąć sprawę przy zastosowaniu procedury ugodowej ⁽²⁾, natomiast w odniesieniu do ICAP zastosowano procedurę standardową.

2. Dochodzenie

2.1. W dniu 12 lutego 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła postępowania zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽³⁾ przeciwko UBS AG, UBS Securities Japan Co., Ltd., The Royal Bank of Scotland Group plc, The Royal Bank of Scotland plc, Deutsche Bank Aktiengesellschaft, Citigroup Inc., Citigroup Global Markets Japan Inc., JPMorgan Chase & Co, JPMorgan Chase Bank, National Association, J.P. Morgan Europe Limited, R.P. Martin Holdings Ltd i Martin Brokers (UK) Ltd (wspólnie „strony uczestniczące w postępowaniu ugodowym”).

2.2. W dniu 29 października 2013 r. Komisja wszczęła postępowanie zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 przeciwko ICAP plc, ICAP Management Services Limited i ICAP New Zealand Limited („ICAP”).

3. Postępowanie ugodowe

3.1. Po przeprowadzeniu rozmów ugodowych i przedłożeniu propozycji ugodowych zgodnie z art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 ⁽⁴⁾, w dniu 29 października 2013 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń skierowane do stron uczestniczących w postępowaniu ugodowym.

Stronom uczestniczącym w postępowaniu ugodowym zarzucono, że pomiędzy 2007 r. a 2010 r. brały udział w co najmniej jednym z siedmiu dwustronnych, wyraźnie odrębnych i oddzielonych od siebie naruszeń art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 Porozumienia EOG. Naruszenia te dotyczą instrumentów pochodnych stopy procentowej dla jena japońskiego („YIRD”), których podstawą była stopa procentowa LIBOR dla jena japońskiego, a jedno naruszenie odnosi się także do instrumentów YIRD opartych na stopie Euroyen TIBOR. Strony starały się wywierać wpływ na wysokość stopy LIBOR dla jena lub stopy Euroyen TIBOR, tak aby korzystnie wpłynąć na pozycje terminowe banków w odniesieniu do instrumentów pochodnych, które wykorzystują przedmiotowe stopy jako jeden z warunków rozliczenia transakcji.

3.2. Po potwierdzeniu przez strony uczestniczące w postępowaniu ugodowym, że zarzuty zawarte w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń odzwierciedlały treść przedłożonych przez nie propozycji ugodowych, Komisja przyjęła w dniu 4 grudnia 2013 r. decyzję w sprawie ugody, skierowaną do wszystkich stron uczestniczących w postępowaniu ugodowym, i nałożyła grzywny na Citigroup, DB, JPMorgan, RBS i RP Martin.

3.3. W dniu 12 listopada 2013 r., po jednym spotkaniu z zespołem zajmującym się sprawą w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji („DG ds. Konkurencji”), ICAP wycofało się z postępowania ugodowego. Powrócono wówczas do dochodzenia przeciwko ICAP i kontynuowano je w ramach procedury standardowej (zob. poniżej).

4. Procedura standardowa w odniesieniu do ICAP

4.1. W dniu 6 czerwca 2014 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń w odniesieniu do ICAP. Komisja twierdzi, że ICAP uczestniczyło, jako pośrednik, w sześciu odrębnych naruszeniach art. 101 TFUE, dotyczących sektora YIRD.

4.2. Początkowo DG ds. Konkurencji przyznała ICAP okres czterech tygodni na udzielenie odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, który to okres został przedłużony na wniosek ICAP o kolejne dwa tygodnie. Na wniosek ICAP przedłużyłem następnie ten termin na udzielenie odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń o dodatkowe dwa tygodnie, do dnia 14 sierpnia 2014 r.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 16 i 17 decyzji Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 4 grudnia 2013 r. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające przedstawił już sprawozdanie końcowe zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE przy okazji przyjęcia decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2013 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18).

- 4.3. W swojej odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń ICAP podniosło wiele zarzutów dotyczących naruszenia przez Komisję zasady domniemania niewinności, prawa do obrony ICAP oraz reguł dobrej administracji. Do wszystkich tych zarzutów należy odnieść się w projekcie decyzji.
- 4.4. W dniu 12 września 2014 r. na spotkaniu wyjaśniającym odbyło się złożenie ustnych wyjaśnień.
- 4.5. Po złożeniu ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym ICAP zwróciło się z wnioskiem o dostęp do decyzji w sprawie ugody i taki dostęp otrzymało. DG ds. Konkurencji zapewniła ICAP krótki okres czasu na przedłożenie dodatkowych pisemnych uwag. W odpowiedzi na wniosek ICAP o przedłużenie tego okresu czasu poinformowałam, że termin wyznaczony przez DG ds. Konkurencji był wystarczający, aby umożliwić ICAP przeanalizowanie decyzji w sprawie ugody, w szczególności jeśli chodzi o metodykę ustalania grzywien zastosowaną przez Komisję wobec RP Martin jako pośrednika, oraz przedstawienie dodatkowych uwag w tym względzie.
- 4.6. W dniu 9 października 2014 r. ICAP przedłożyło DG ds. Konkurencji spóźniony wniosek w sprawie dostępu do nieokreślonej liczby dokumentów dotyczących niektórych informacji na temat obrotu przekazanych Komisji przez banki uczestniczące w postępowaniu ugodowym. DG ds. Konkurencji odrzuciła ten wniosek, w związku z czym ICAP zwróciło się w tej kwestii do mnie w dniu 17 października 2014 r.
- 4.7. W dniu 5 listopada 2014 r. odrzuciłam wniosek ICAP, w szczególności z uwagi na fakt, że nie istnieje ogólne prawo strony do otrzymywania na etapie administracyjnym postępowania danych pozostałych stron dotyczących sprzedaży, nawet jeśli, po nałożeniu grzywny w drodze decyzji, dane te mogą zostać uznane za pośrednio istotne do celów obliczenia grzywny dla strony zwracającej się z wnioskiem. W bieżącej sprawie uznałam ponadto, że informacje zawarte w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie uzasadniały konieczności udostępnienia danych pozostałych stron dotyczących sprzedaży w oparciu o prawo ICAP do obrony.
- 4.8. Wreszcie w dniach 8, 9 i 16 października 2014 r. ICAP przedstawiło uwagi dotyczące zastrzeżeń Komisji uwzględnionych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. DG ds. Konkurencji wzięła pod uwagę wszystkie te dodatkowe uwagi w projekcie decyzji.

5. Wniosek

- 5.1. Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE zbadałam, czy projekt decyzji skierowany do ICAP dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których ICAP miało możliwość przedstawienia swojego stanowiska, i stwierdziłam, że tak właśnie było.
- 5.2. W związku z powyższym uznaję, że w niniejszej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych ICAP.

Bruksela, dnia 30 stycznia 2015 r.

Joos STRAGIER
